

ndviser Udgift 266,218 Kr. 69 Ø. med Fradrag af 94,961 Kr. 45 Ø., altsaa 171,257 Kr. 24 Ø. (S. 123). Resultatet for Hestebestandens har været en Formindskelse med 41, idet der er indkjøbt 286, men udgaaet 327; Vacancerne vare ved Finantsaarets Udløb 86. At Kontosummen end ikke er forbrugt, har Ministeriet paa Anledning forklaret ved, at Indkjøbet af Remonteheste foretoges efter en Kalkule, der efter sin Natur kun kan være tilnærmelsesvis, idet man ikke nøje kan kende det Beløb, som vil indkomme ved Salg af Udsætterheste m. m., hvilket Beløb i Finantsaaret 1874—75 betydeligt overskred, hvad man havde gjort Regning paa. Naar det derefter maa antages, at der er administrative Vanskeligheder for Fortættelse af Indkjøbet, efterat ommeldte Kalkule har vist sig at være feil, er dette et lille Moment, der forhøjer Vigtigheden af, at man kommer tilbage til en rigtig Forstaaelse af denne Konto.

Man skulde tro, at der ikke kunde reises stærke Tvivl i saa Henseende. Bevillingen paa Kontoen gives i Medfør af Hærlovens § 178, som har fastsat Hærens Hestehold, og den gives paa Grundlag af en Forventning om, hvor stor Afgangen vil blive, og hvad Hestene ville koste, og ikke paa Grundlag af et Raaisonnement over, hvor meget der efter Hærens formentlige stieblikkelige Behov bør udgives paa denne Konto. At Pengesummen er kalkulatorisk, følger jo allerede af den Krigsministeriets Budget tilføjede Anmærkning, hvis Følge den større Udgift, som paa nogle af dets Konti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser overstige de anslaaede, kan afholdes uden særlig Tillægsbevilling; men bortset fra denne maatte det Samme statuere, da Kontoens Text maatte lyde anderledes, hvis det skulde være Mening, at der, naar Priserne bleve høiere end anslaaet, skulde indkjøbes saa meget færre Heste; den maatte affattes f. E. saaledes som foreslaaet i Folkethinget til eneste Behandling af Forslag til Finantslov for 1877—78. Gjenstanden for Bevillingen paa denne Konto er ikke Pengebeløbet, men Heste, ligesom der paa Konti C. a. og H. c. ikke bevilges visse Summer, men et Antal Bøddrationer og Jouragerationer, som bør og skulle tilveiebringes, hvad enten de kunne faas for de paaregnede Beløb eller ei. Men Meget taler ogsaa for at behandle det budgetterede Hesteantal som kalkulatorisk, thi Motivet er ikke Anstæffelse af et bestemt Antal Heste til Hæren, men Bedligholdelse af Hærens Hestebestand, fuld Erstatning af forventet Afgang overensstemmende med Hærlovens Forskrift. Krigsministeriet har i Skrivelse til Statsrevisionen tilkjendegivet en modsat Opfattelse af den, Udvalget her hævder; paa dens Forespørgsel om Grunden til, at der ikke var gjort saa stort Indkjøb af Remonter, at det havde kunnet erstatte Afgangen, har det nemlig svaret, at Grunden „væsentligst var den, at Krigsministeriet dertil manglede de fornødne Pengemidler, idet Hestepriiserne overskredte de anslaaede meget betydelig“ (S. 219—20) . . . men at det isørigt vilde tage under Overveielse, hvorvidt det fremtidig, „naar de paa Konto H. a. til Remontering bevilgede Midler ere opbrugte, uden at de stedfundne Vacancer ere dækkede, vil lade Indkjøbet fortsætte, indtil den fornødne Erstatning er tilveiebragt“. Men da Krigsministeren under 3die Behandling af Forslag til Finantslov for 1877—78 (Sp. 2373—75) atter har hævdet Kontoens kalkulatoriske Karakter, som ogsaa anerkjendes af Statsrevisionen, tør det haa- bes, at den vil blive fastholdt.

§ 23. Marineministeriet. Statsrevisionen har den 15de Mai 1874 begjært nærmere Oplysninger om de i Regnskabsaaret stedfundne større Anstæffelser til Marinens Brug og om Maskinerne til og Prøverne med Kanonbaadene „Falster“ og „Dresund“, men først modtaget Svar den 8de September, efter at Betænkningen var sluttet. Svaret ses nu at være afgivet til Statsrevisionen for 1875—76, hvis Betænkning foreligger Thinget og dets Udvalg.

§ 25. Andre og overordentlige Statsudgifter. Paa Konto 6 er der til Digearbejder paa Holland og Falster bevilget 104,000 Kr., men forbrugt 185,000 Kr. I Regnska- bet findes bemærket, at som Følge af, at der i 1874—75 er udbetalt et større Beløb end forudsat, vilde der i næste Finantsaar blive Brug for et saa meget mindre Beløb og henviser øvrigt til Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1875—76, S. 1053 ff. Statsrevisionen har fra Ministeriet modtaget den Oplysning (Bet. S. 274), at der ved Budgetteringen er gaaet ud fra det Overlag, der forelaa paa den Tid, da Loven af 23de Mai 1873 om de nævnte Arbejder var under Behandling paa Rigsdagen, men at Lovforslaget ved denne Behandling blev forandret saaledes, at Regjerin- gen bemyndigedes til at give Digerne større Omfang end oprindeligt forudsat, og at som Følge deraf den paa Finantsloven opførte Sum kun har kunnet betragtes som kalkulatorisk. Det ses inidertid ikke rettere, end at Budgetteringen til Finantslovsforslaget for 1874—75 maa være foregaaet, efter at Loven af 1873 var udkommen, at den anførte Grund til Uoverensstemmelsen saaledes ikke er fyldestgørende, og at der i alt Fald burde have været søgt Tillægsbevilling. I sin Helhed er denne Sag ikke endnu moden til Revisionsbehandling.